

Bratia a sestry,

nachádzame sa v druhej polovici adventu. Naša pozornosť je upriamená na trojjediného Boha, ktorý prichádza k nám. Ježiš Kristus je naše spasenie. On je na počiatku všetkého. Jemu patrí prvenstvo. On je základ pre našu záchranu. Ježiš Kristus je základ a plnosť všetkého. V prečítanom texte je to vyjadrené opakovane.

Na začiatku Biblie sa píše, že človek bol stvorený na Boží obraz. Medzi človekom a Bohom bola dokonalá harmónia. Človek sa voči Bohu vzbúril. Nepočúvol Božie slovo. Hriech vytvoril medzi človekom a Bohom bariéru, ktorú človek nedokáže prekonať. Bez Boha niet záchrany. Ak nemôžeme prísť k Bohu, potom sme stratení. Boh prišiel k nám. Ježiš Kristus je obrazom neviditeľného Boha. V kostoloch a modlitebniach našej cirkvi nenájdeme žiadne sochy alebo obrazy s biblickými motívami. Ani v katolíckom a pravoslávnom kostole by sme nenašli obraz Boha. V ikonografii platí prísny zákaz zobrazovania Boha.

Už Izraelci počuli v druhom prikázaní, že si nemajú vytvárať o Bohu obrazy. Boh je neviditeľný a nevystihnuteľný, a preto je nemožné vytvoriť nejakú Božiu podobizeň. Už aj naše pokusy o zobrazenie toho, čo vidíme sú často neúspešné. Keď sme v prírode a vidíme niečo pekné, napr. západ slnka, tak si to odfotíme. Vnímame, že to nie je ono. To, čo vidíme očami je krajšie, ako to, čo zachytíme kamerou alebo fotoaparátom. Ak nedokážeme vytvoriť dokonalý obraz toho, čo vidíme, ako by sme mohli vytvoriť obraz toho, čo nás ďaleko presahuje!? Ježiš prišiel na svet, aby sme mohli poznať Boha. V Evanjeliu podľa Jána je napísané: *Boha nikto nikdy nevidel; jednorodný Syn Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten (Ho) známym učinil.* (1, 18) Medzi Ježišom a Hospodinom je jednota. Ježiš je pre nás stelesnením Božieho slova o spasení.

V Ježišovi Kristovi prišlo na svet vykúpenie. Kvôli našej hriechnosti sme v putách hriechu a v moci smrti. Ježiš zaplatil to najvyššie výkupné. Obetoval samého seba. V 1. liste Petrovom je to vyjadrené takto: *Veď viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie pomínuteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista.* (1, 18-19) V Starom zákone sa píše o tom, že Izraelci obetovali baránkov. Ježiš je prirovnaný k týmto obetiam, ale s tým rozdielom, že Jeho obeť je dokonalá a navždy platná.

Autor Listu Kolosenským a autor 1. listu Petrovho sa zhodujú v tom, že Ježiš je pred všetkým. Ježiš nie je časť Božieho stvorenia. Ako dokonalý baránok bol vyhliadnutí na obetovanie ešte pred stvorením sveta. V Ježišovi je všetko stvorené. Všetko je tvorené skrze Neho a pre Neho. Nedokážeme si to ani úplne predstaviť. Žijeme v čase. Všetko chápeme chronologicky. Udalosti rozdeľujeme na minulé, prítomné a budúce. Boha nemôžeme takto zdefinovať. Boh nemá začiatok a nemá koniec. Boh je nad všetkým. Veríme, že Boh je na počiatku našej existencie a rovnako veríme, že Boh bude mať

rozhodujúce slovo aj na konci. Ježiš je naším Záchrancom, a to je to najdôležitejšie. Pre naše spasenie nie je nič viac potrebné. Zmysel všetkého je v Ježišovi, ktorý sa z nekonečnej lásky obetoval za naše hriechy.

V Ježišovi je bytie všetkého. Byť je základné sloveso. Spomeňme si ako sa v Starom zákone Hospodin predstavil Mojžišovi. Mojžiš sa mal vrátiť do Egypta, aby zvestoval Božie vyslobodenie z otroctva. Mojžiš sa vtedy spýtal, aké je Božie meno. Boh mu povedal: *Som, ktorý som*. Dalo by sa to preložiť aj ako *Budem, ktorý budem*. Boh nemá meno, ktorým by ho ľudia vedeli zadefinovať. Boh je a pôsobí. V Evanjeliu podľa Jána je viacero Ježišových výrokov, ktoré sa začínajú slovami: Ja som... Napr. Ja som cesta, pravda a život. Ten, ktorý je základ bytia, prišiel k nám, aby sme aj my mali plnosť bytia. Naše bytie je ohraničené. Dnes sme tu, ale nevieme, čo bude zajtra. Vďaka Ježišovi aj naše obmedzené bytie nadobúda nový rozmer.

Ježiš Kristus je jediná cesta k Bohu. Skrze Krista sme zmierení s Bohom. Zmierenie nastáva medzi dvoma stranami. Na jednej strane je vyvýšený a nevystihnuteľný Boh. Na druhej strane sme my hriešni, slabí a pomínutelní ľudia. Nie sú to dve rovnocenné strany. Podiel viny nenesú obe strany rovnako. Boh neopustil človeka. Nebol to Boh, ktorý porušil svoje slovo. Vzťah medzi Bohom a ľuďmi je narúšaný iba zo strany človeka. V Starom zákone na viacerých miestach čítame o uzatvorení zmluvy medzi Bohom a ľuďmi. Podmienky zmluvy nedodržali ľudia.

Naša vlastná vôľa ide neraz proti Božej vôli. Boh svoje slovo vždy dodrží. V 2. liste Timotejovi je napísané: *Ak sa Mu spreneverujeme, On zostáva verný, lebo seba samého nemôže zaprieť*. (2, 13) Boh sa nepotrebuje zmieriť s nami, ale my sa potrebujeme zmieriť s Bohom. Apoštol Pavol v jednom svojom liste uvádza: *Miesto Krista sme teda poslovia, akoby (vás) Boh napomínal skrze nás. Miesto Krista prosíme: Zmierte sa s Bohom!* (2Kor 5, 20) Môžeme sa zmieriť s Bohom, ale len preto lebo v Ježišovi Kristovi dal Boh svetu raz a navždy možnosť zmierenia. Vďaka Ježišovi máme odpustenie hriechov. Odpustenie hriechov je spojené s pokojom. Ten pokoj máme skrze Ježišovu krv, ktorá bola preliata na dreve kríža.

Bratia a sestry, je to veľmi vzácne, že Boh prichádza k nám. Ježiš prišiel ako pokorný a trpiaci služobník. Ten, ktorý je nad všetkými a pred všetkými, nám prináša záchranu. Prvý sa stal posledným kvôli nám. Poznanie Ježišovej vyvýšenosti a zároveň toho, čo pre nás vykonal, vyvoláva údiv nad nekonečným Božím milosrdenstvom. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Tesalonickým v 5.k.:
Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.